

Okruhy státní závěrečné zkoušky z pedagogiky, psychologie a didaktiky anglického jazyka

Platné k 1.4.2024

V této části státní závěrečné zkoušky (SZZ) student/ka prokazuje schopnost propojit a syntetizovat poznatky oborové didaktiky a základních pedagogických a psychologických disciplín a začlenit je do určitého teoretického výkladového rámce (či více rámců) při řešení konkrétních výukových situací.

Praktický rámec aplikace těchto poznatků představuje buď *příprava na konkrétní hodinu*, která byla odučena, a písemná reflexe této hodiny (nebo *videonahrávka vyučovací hodiny* doplněná písemnou reflexí) a studentské portfolio (přípravy, seminární práce, portfoliové úkoly atd.). S těmito materiály student/ka pracuje při přípravě na ústní zkoušku.

Student/ka si vylosuje jeden z okruhů, a poté bude mít možnost 30minutové přípravy, během níž se bude snažit vhodně provázat vybraný okruh s přípravou na hodinu, nebo videonahrávkou a portfoliem. Zkouška před komisí trvá 30 minut.

V úvodní části zkoušky se očekává, že student/ka krátce představí svůj profesní vývoj, kterým prošel/prošla v průběhu studia (případně i během studia bakalářského) a zreflektuje své profesní kompetence. Využije k tomu powerpointovou prezentaci nebo jiný druh vizuální opory (délka prezentace cca 5 - 7 minut). Svou „cestu k učitelství“ a pojetí výuky doloží praktickými ukázkami, které mohou zahrnovat přípravu na konkrétní hodinu, která byla odučena, nebo videonahrávku vyučovací hodiny nebo materiály ve studentském portfolio (seminární práce, portfoliové úkoly atd.). Student/ka zmíní plán svého dalšího rozvoje. Tato část proběhne v angličtině.

Zkouška je vedena v českém jazyce (pedagogika a psychologie) a v anglickém jazyce (didaktika anglického jazyka).

Předpokládá se, že si každý/á student/ka v přípravě na zkoušku zpracuje níže uvedené okruhy svým osobitým způsobem. Prakticky to např. znamená, že některým tématům zařazeným do okruhu se bude věnovat detailněji, že vyjádří svůj osobní názor a argumenty, proč ho/ji určitý teoretický přístup oslovuje více než jiný a považuje je za přínosné pro řešení konkrétní výukové situace.

Obsah

1. Okruhy k SZZ
2. Kritéria hodnocení SZZ z pedagogiky a psychologie
3. Kritéria hodnocení SZZ z AJ

Následující dokument obsahuje zkušební okruhy ke SZZ z didaktiky anglického jazyka, pedagogiky a psychologie, dále podrobné informace k vedení studentského portfolio a jeho uplatnění u SZZ a kritéria hodnocení SZZ. Státní závěrečná zkouška z pedagogiky a psychologie je realizovaná jako odborná rozprava nad vylosovaným tématem z okruhů (doloženy v kapitole 1) s oporou o vhodně vybrané dokumenty z praxe, předložené ve studentském portfolio. Témata z okruhů SZZ jsou složena z oborově-didaktické, pedagogické a psychologické otázky (student si losuje jeden okruh, který obsahuje část didaktickou, pedagogickou i psychologickou). Žadoucí je vhodně propojit v čase 30 minut didaktický, pedagogický a psychologický pohled na vylosované téma s oporou o studium doporučených vybraných zdrojů, uvedených u každého tématu. Cílem takto pojaté státní závěrečné zkoušky je podpořit u budoucích absolventů schopnost aplikovat didaktické, pedagogické a psychologické znalosti do učitelské praxe, překlenout propast mezi teorií a praxí.

Pro oblast **psychologie** je závazným požadavkem, aby student/ka u každého okruhu dokázal/a stručně pojmenovat a výstižně charakterizovat (a) některou ze starších, klasických teorií a (b) novější či soudobé teoretické přístupy k danému tématu. Jako orientační ukazatel pro rozlišení starších a novějších teorií může sloužit i časové hledisko: v prvním případě půjde o ty, které vznikaly zpravidla do konce 70. let minulého století.

Pro oblast **pedagogiky** se student/ka připraví na diskusi v uvedených okruzích tak, aby o nich mohl/a diskutovat s oporou o odborné publikace z oboru, výsledky pedagogického výzkumu a portfolio.

Pro oblast **didaktiky angličtiny** je důležité, aby studenti propojovali poznatky ze studia odborné literatury se svou dosavadní pedagogickou zkušeností, dokázali obojí kriticky zhodnotit a využít při formulaci vlastních přístupů k řešení oborově didaktické problematiky.

Student/ka si tedy při přípravě na zkoušku vybírá z portfolia dokumenty, na nichž demonstuje porozumění teorii v praxi a tyto dokumenty u zkoušky využívá. Portfolio nabídne komisi, jejíž členové ho mohou u zkoušky využít k dalším dotazům. Náležitosti portfolia jsou uvedeny v kapitole 1.

Student/ka je u zkoušky hodnocen/a na základě kritérií uvedených v kapitole 2, jimž doporučujeme věnovat pozornost. Jejich znalost umožní studentům více porozumět požadavkům u zkoušky a lépe se na státní závěrečnou zkoušku připravit.

1. Vymezení okruhů

Téma (okruh)	Upřesnění (Did, Ped, Psy)	Aplikační úkol	Literatura
1. UČITEL	DID Foreign language teacher - knowledge and skills. Roles of the teacher (from controller to facilitator). Professional development possibilities (reflective practice, action research, conferences, teacher associations, networking and in-service training). PED-PSY Osobnost učitele Pedagogický a psychologický výzkum a jeho využití v práci učitele Osobnost učitele/ky, jeho/její role, profesní kompetence a rozvoj. Standard učitele, profesní etika (např. Rámec profesních kvalit učitele). Pedagog jako reflektující praktik, modely reflexe (ALACT). Třídní učitel. Osobnost učitele (jedince) z hlediska psychologie. Teorie osobnosti a jejich aplikace v pedagogickém prostředí. Životní příběh učitele, životní příběh žáka a jejich vliv na proces učení a výchovy. Well-being učitele a prevence burnoutu (sebepečce, sociální opora, praxe školy). Pedagogický výzkum a jeho metodologické součásti (výzkumný problém, kvantitativní a kvalitativní orientace výzkumu, validita a reliability, metody sběru dat, metody analýzy dat, interpretace údajů). Metody výzkumu a jejich psychologické aspekty: Metody získávání dat: pozorování, rozhovor, analýza produktů, experiment (přirozený a laboratorní), kvaziexperiment, ex post facto výzkum. Longitudinální a průřezový (cross-section) výzkum, korelační výzkum. Kvantitativní, kvalitativní a smíšený výzkumný design. Standardizované psychologické testy. Dotazníky. Etické aspekty výzkumu a získávání dat. GDPR. Práce s osobními údaji ve školní praxi.	Student si u zkoušky vybere jeden z úkolů Ukažte na vybraném záznamu ve vašem pedagogickém deníku znaky reflektivního psaní. Vysvětlíte, v čem vybraný záznam ne/přispěl k vašemu profesnímu učení. Prezentujte svoje (učitelovo) pojetí výuky, komparujte s vybraným modelem kompetencí učitele (např. Rámec profesních kvalit, Standardem profesních kompetencí studenta). Uveďte příklad vašich silných a slabých profesních kompetencí (můžete využít podklady ze Standardu kvality profesních kompetencí studenta). Popište, jak může základní principy vámi vybrané teorie osobnosti využít učitel při práci se žáky. Popište, jakým způsobem pracujete se stresem a záteží. Na svých portfoliových úkolech ukažte standardní strukturu empirické studie/zprávy z výzkumu (např. Učitelova profesní identita, učitel jako reflektivní praktik, stress, well-being v učitelské profesi). Představte přehledovou část, výzkumnou otázku, jí odpovídající metody sběru a analýzy dat, výsledky a diskusi výsledků. Objašnšte postupy analýzy dat, které jste použili: kvalitativní kódování, tvorbu kategorií a teorie (včetně odkazů na autory), základní statistické zpracování dat.	Průcha, J. (2017). Moderní pedagogika. Praha: Portál. Korthagen, F., Koster, B., Kessel, J., Lagerwerf, B., Wubbels, T. (2011). Jak spojit praxi s teorií: didaktika realistického vzdělávání učitelů. Brno: Paido. Tomková et al. (2012). Rámec profesních kvalit učitele. Praha: Národní ústav pro vzdělávání. Drapela, V. J. (1997). Přehled teorií osobnosti. Praha: Portál. Hall, C. S., & Lindzey, G. (1997). Psychológia osobnosti. Bratislava: Slovenské pedagogické nakladateľstvo. Helus, Z. (2004) Dítě v osobnostním pojetí: Obrat k dítěti jako výzva a úkol pro učitele i rodiče. Praha: Portál. Hennig, C., & Keller, G. (1996). Antistresový program pro učitele: projevy, příčiny a způsoby překonání stresu z povolání. Praha: Portál. Pešek, R., & Praško J. (2016). Syndrom vyhoření: Jak se prací a pomáháním druhým nezničit. Praha: Pasparta. Mareš, J. (2013). Pedagogická psychologie. Praha: Portál.

2. ŽÁK	DID Language learner – individual differences (learner beliefs, learning styles, Multiple Intelligences, learner strategies, specific learning differences). Learner autonomy and learner training. PED-PSY Teorie výchovy, vztah výchovy a vzdělávání. Škola v současnosti a její vliv na žáka Porozumění potřeb žáků • Výchova a průřezová témata ve škole, výchova jako formativní proces, antinomie výchovy, styly výchovy dle Čápa nebo Darlingové a Steinberga (in Gillernová et al.). • Kritická a senzitivní období ve vývoji, vývojové mezníky a škola. Periodizace vývoje a jeho různých aspektů (kognitivní vývoj, psychosociální, emoční, a tělesný vývoj). Charakteristika dítěte staršího školního věku v psychologických teoriích (Erikson, Piaget, Kohlberg). Vývojové potřeby a vývojové krize ve vztahu ke vzdělávání. Práce s vývojovými možnostmi a limity ve škole. Teorie raného citového přilnutí (attachment), psychická deprivace v dětství. Vztahy k rodičům, učitelům a vrstevníkům a práce s nimi v praxi školy. Možné problémové projevy žáků (vč. krizových a kritických situací) ve škole a jejich řešení – např. poruchy příjmu potravy a sebepoškozování (identifikace ve škole, spolupráce s rodiči a PPP). • Náročná životní situace v životě žáka. Školní vzdělávání jako zdroj zátěže. Přejít mezi vzdělávacími stupni či vzdělávacími institucemi jako náročná životní situace. Teorie stresu (Seley, Lazarus). Způsoby zvládání stresu (copingové strategie). Druhy náročných životních situací u dětí školního věku. Zásady krizové intervence. • Motivace k učení, práce s motivací ve škole. Teorie motivace a teorie potřeb ve výuce (poznávací, výkonová, sociální; potřeba úspěchu a potřeba vyhnout se neúspěchu). Práce s aspirační úrovní žáků ve výuce. Diagnostika motivace a práce s motivací. Zásady využívání odměn a trestů. Vlivy snižující motivaci a školní výkon (nuda a strach ve škole). • Žáci s problémovým chováním a jejich vnímání učitelem. Pojem problémové chování a specifické poruchy chování. Možné příčiny problémového chování. Projevy problémového chování. Možnosti	Jakým konkrétním způsobem můžete přispět k výchově žáků ve škole? Ukažte na příkladu ze své praxe. Na příkladu ze své praxe ukažte, jakým způsobem zohledňujete ve výuce vývojová specifika žáků. Uveďte příklady efektivního řízení třídy, kterým můžete předcházet vyrušování žáků. Ilustrujte použití některých opatření v praxi. Na základě teorií stresu a copingových strategií popište, jak se žák může vyrovnávat se situací, kdy nezvládá „běžné“ úkoly ve škole (a jak mu může učitel pomoci). Prezentujte svůj scénář mikrovýstupu, ve kterém se představíte jako třídní učitel/ka rodičům svých žáků na první společné schůzce s nimi. Uveďte rizika komunikace mezi rodinou a školou a možnosti jejich předcházení.	Strouhal, M. (2013). Teorie výchovy: k vybraným problémům a perspektivám jedné pedagogické disciplíny. Praha: Grada. Čáp, J. (1996). Rozvíjení osobnosti a způsob výchovy. Praha: ISV. Gillernová, I., Kebza, V., & Rymeš, M. (2011). Psychologické aspekty změn v české společnosti: člověk na přelomu tisíciletí. Praha: Grada. (kapitola: 2.3.2 Pojetí rodičovských stylů). Drapela, V. J. (1997). Přehled teorií osobnosti. Praha: Portál. Fontana, D. (2003). Psychologie ve školní praxi: příručka pro učitele. Portál. Helus, Z. (2004). Dítě v osobnostním pojetí. Obrát k dítěti jako výzva a úkol pro učitele i rodiče. Praha: Portál. Langmeier, J., & Krejčířová, D. (Eds.). (1998). Vývojová psychologie. Praha: Grada. Thorová, K. (2015). Vývojová psychologie. Proměny lidské psychiky od početí po smrt. Praha: Portál. Vágnerová, M. (2001). Kognitivní a sociální psychologie žáka základní školy. Praha: Karolinum. Vágnerová, M. (2012). Vývojová psychologie. Dětství a dospívání. Praha: Univerzita Karlova. Knotová, D. & kol. (2014). Školní poradenství. Praha: Grada. Langmeier, J., & Matějček, Z. (2011). Psychická deprivace v dětství. Praha: Karolinum. Matějček, Z. (2007). Co děti nejvíc potřebují. Praha: Portál. Matějček, Z. (2011). Praxe dětského psychologického poradenství. Praha: Portál. Rabušicová, M. (2004). Škola a (versus) rodina. Brno: MU. Střelec, S. (Ed.). (2004). Studie z teorie a metodiky výchovy I. Brno: MU. (s. 136–146) Střelec, S. (Ed.). (2006). Studie z teorie a metodiky výchovy II. Brno: MU. (s. 109–123) Čáp, J. (1996). Rozvíjení osobnosti a způsob výchovy. Praha: ISV. Hayesová, N. (1998). Základy sociální psychologie. Portál, Praha.
--------	---	--	---

	nápravy problémového chování. Postup školy vůči dítěti s problémovým chováním (včetně role třídního učitele a školního poradenského pracoviště). Sociální vnímání a poznávání ve vztahu mezi vyučujícími a studujícími. „Chyby“ ve vnímání a poznávání druhých ve školní praxi.		Hewstone, M., & Stroebe, W. (2006). Sociální psychologie. Moderní učebnice sociální psychologie. Praha: Portál. Řezáč, J. (1998). Sociální psychologie. Brno: Paido. Výrost, J., Slaměník, I., & Sollárová, E. (2019). Sociální psychologie: teorie, metody, aplikace. Praha: Grada. Praško, J., & Prašková H. (2007). Asertivitou proti stresu. Praha: Grada.
3. UČENÍ	DID Theories of second language acquisition (behaviorism, innatism, Monitor Model, information processing, social interactionism) - main characteristics of particular theories and the authors. Implications of the theories of second language acquisition for English language teaching. PED-PSY Plánování výuky a učení Vztah mezi učním a myšlením Socializace, rodina a škola • Učení. Význam učení pro život člověka. Základní druhy učení – senzomotorické, kognitivní, sociální. Základní principy učení: učení pokusem a omylem, vhlédem, posilováním, nápodobou a identifikací. Učení a paměť v kontextu přípravy výuky a požadavků na žáky. Jedna vybraná klasická teorie učení a aktuální přístupy k učení (kognitivistické, konstruktivistické) – jejich charakteristika, představitelé a význam pro budoucí praxi studenta. • Proces učení v souvislosti s vývojem osobnosti a identity žáka. Uvedte možnosti ovlivňování osobnosti žáků ve škole a případná rizika. • Vztah mezi učním a myšlením. Druhy myšlení, vývoj myšlení a řeči (Vygotsky). Kognitivní styly a učení. Hlavní kognitivní styly a styly učení. Současná kritika stylů učení. Diagnostika poznávacích a učebních stylů. „Vztah k poznání“ a jeho vazba na učební styl a na efektivitu učení. Efektivní strategie a taktiky učení. • Socializace, rodina a škola. Rodina jako socializační a edukační prostředí: funkce rodiny, znaky funkční rodiny, styly výchovy dle Čápa nebo Darlingové a Steinberga (in Gillernová et al.). Typy rodinného zázemí žáka. Spolupráce učitele s rodiči žáků. Proces socializace, jeho význam pro člověka a společnost. Role školy a rodiny v socializaci dí-	Na konkrétní přípravě do výuky demonstujete svou znalost a zohlednění aktuálních psychologických teorií učení. Vysvětlíte, jak může základní principy vámi vybrané teorie osobnosti využít učitel při působení na žáka v oblasti žákova osobnostního rozvoje. Pokuste se toto působení dát i do souvislosti s konceptem klíčových kompetencí.	Pasch, M. (2005). Od vzdělávacího programu k vyučovací hodině. Praha: Portál. Rámcový vzdělávací program (RVP). Janík, T. et al. (2013). Kvalita (ve) vzdělávání: obsahově zaměřený přístup ke zkoumání a zlepšování výuky. Brno: MU. (kapitoly 8, 9) http://didacticaviva.ped.muni.cz Pasch, M. (2005). Od vzdělávacího programu k vyučovací hodině. Praha: Portál. Hoeksema – S. Nole; Fredrickson, B. L., Loftus, G. R., & Wagenaar, W. A. (2012). Psychologie Atkinsonové a Hilgarda. Praha: Portál. Čáp, J., & Mareš, J. (2001). Psychologie pro učitele. Praha: Portál. Mareš, J. (2013). Pedagogická psychologie. Praha: Portál.

	těte, rozdíly v rodinné a školní socializaci. Role v rodině, náročné situace v rodině. Vztah rodiny a školy z psychologického hlediska. Způsoby komunikace mezi školou a rodinou.		
4. PROCES VYUČOVÁNÍ	DID Methods and approaches in ELT (traditional methods, alternative methods, communicative approach, task-based learning, lexical approach, post-methods era). CLIL. Teaching materials (coursebook set, supplementary materials). How to select an appropriate coursebook. Advantages and disadvantages of coursebooks published in Great Britain and in the Czech Republic. Mother tongue in ELT (historical development and the current approach). Role of translation in ELT. Modern technologies in the language classroom and e-learning.	Popište strategie výuky, které využíváte v praxi a zdůvodněte svou kombinaci různých metod, forem a přístupů k výuce. Na konkrétním příkladu ilustруйте způsob jejich využití při dosahování vybraných cílů. Vysvětlete pojem učitelovo pojetí výuky a charakterizujte své pojetí výuky. Ilustруйте na své praxi, jak se odlišuje pedagogická komunikace v hromadném, skupinovém a individuálním vyučování.	Kratochvílová, J. (2006). Teorie a praxe projektové výuky. Brno: Masarykova univerzita. Pasch, M. (2005). Od vzdělávacího programu k vyučovací hodině. Praha: Portál. Fisher, R., & Balcar, K. (2004). Učíme děti myslet a učit se: praktický průvodce strategiemi vyučování. Portál. Mareš, J. (2013). Pedagogická psychologie. Praha: Portál. Vágnerová, M. (2001). Kognitivní a sociální psychologie žáka základní školy. Praha: Karolinum. Nelešovská, A. (2005). Pedagogická komunikace v teorii a praxi: Význam komunikace, vztah učitele k žákovi, komunikace ve škole, ukázky. Praha: Grada. (s. 40–57) Mareš, J., & Křivohlavý, J. (1995). Komunikace ve škole. Brno: MU. (s. 24–32)

PED-PSY Výukové strategie a práce s motivací ve výuce Učení a vybrané výukové metody Pedagogická a výuková komunikace a její psychologický kontext Otázky a zpětná vazba učitele ve výukové komunikaci • Výukové strategie a práce s motivací ve výuce. Výukové strategie (deduktivní, induktivní a sociálně zprostředkovaná výuka). Typy výuky: výuka informativní, heuristická, produkční. Vyučovací metody, jejich klasifikace a kritéria výběru. Pedagogický odkaz J. A. Komenského ve vztahu k současným výukovým strategiím a principům výuky. • Školní třída jako sociální skupina a její řízení. Strategie řízení třídy, organizace výuky. Organizační formy vyučování. Hromadná, skupinová a individualizovaná výuka. Kooperativní učení. Domácí příprava žáků na vyučování a domácí úkoly, individuální vzdělávání • Problémová metoda a problémové vyučování. Projektová výuka. Východiska projektové výuky a problémového vyučování: Pedagogický pragmatismus a jeho představitelé. Autentické učení, jeho podstata a principy. • Specifika pedagogické a výukové komunikace (IRF komunikační struktura, dialog ve výuce a dialogické vyučování, vedení diskuse, rozhovor a jeho typy). • Význam otázek v procesu učení, druhy otázek a jejich použití v různých výukových situacích, vztah učitelovy otázky a žakovy odpovědi otázky dle kognitivní náročnosti. Zpětná vazba učitele v pedagogické a výukové komunikaci (funkce zpětné vazby, pravidla pro poskytování zpětné vazby, typy). Psychologické aspekty otázek a zpětné vazby ve výuce z hlediska emocí a sebepojetí dětí. Děti s potenciálně problematickými charakteristikami (introvertní, úzkostné, pomalejší, méně nadané, s omezenou jazykovou kompetencí atd.) a způsoby práce s nimi. • Kázeň a svoboda ve výchově a ve škole. Analýza neukázněného chování, metody řešení výchovného konfliktu: behavioristické a humanistické přístupy. Autorita ve výchově. Moc ve školní třídě (báze moci učitele, mocenské konstelace ve výuce).	Na písemné sebereflexi vlastního komunikačního výstupu vysvětlíte, v čem spočívá kvalita pedagogické komunikace učitele. Uvedte příklady otázek různé kognitivní náročnosti z vlastní praxe. Na dvou různých částech přípravy na hodinu diskutujte o vhodnosti použití různých typů otázek. Uvedte, zda a jak byste v dané situaci zařadili zpětnou vazbu. Jaké odpovědi žáků byste v dané situaci očekávali? Jak byste na ně reagovali? Jak byste v dané situaci opravili chybu? Z vybrané přípravy na vyučovací hodinu popište, z kterých výukových strategií/metod/principů jste vycházeli/a. Popište způsob práce s vybranou vyučovací metodou, kterou využíváte v praxi, od původního plánu přes její realizaci k alteraci. Vyjmenujte různé způsoby motivace žáků ve výuce a na vybraném příkladu ilustrujte způsob jejich aplikace (databáze různých způsobů motivace). Na svých přípravách na výuku diskutujte o: a) zadání domácích úkolů a očekávané domácí přípravě, b) použití vybrané organizační formy vyučování.	Šedřová, K. (2015). Co je dialogické vyučování? Komenský 140(1), 8–12. Šedřová, K., Švaříček, R., & Šalamounová, Z. (2012). Komunikace ve školní třídě. Praha: Portál. (s. 41–51; 111–132) Švaříček, R. (2013). Sedm pravidel kognitivně náročných výuky. Komenský, 138(1), 11–17. Hayesová, N. (1998). Základy sociální psychologie. Portál, Praha. Hewstone, M., & Stroebe, W. (2006). Sociální psychologie. Moderní učebnice sociální psychologie. Praha: Portál. Bendl, S. (2011). Školní kázeň v teorii a praxi: učebnice pro studenty učitelství. Praha: Triton. Lukas, J., & Lojdová, K. (2018). Řízení třídy: přístupy, oblasti, strategie. Pedagogika, 68(2), 155–172. Šedřová, K. (2011). Mocenské konstelace ve výukové komunikaci. Studia paedagogica, 16(1), 89–118. Vlčková, K., Lojdová, K., Lukas, J., Mareš, J., Šalamounová, Z., Kohoutek, T., et al. (2015). Z posluchárny za katedru: mocenské vztahy ve výuce. Brno: MU. (s. 22–45) Lechta, V., a kol. (2005). Terapie narušené komunikační schopnosti. Praha: Portál. Řezáč, J. (1998). Sociální psychologie. Brno: Paido. Výrost, J., Slaměňík, I., & Sollárová, E. (2019). Sociální psychologie: teorie, metody, aplikace. Praha: Grada. Praško, J., & Prašková H. (2007). Asertivitou proti stresu. Praha: Grada. Komenský, J. A. (1948). Didaktika velká. Brno: Komenium. Maňák, J., & Švec, V. (2003). Výukové metody. Brno: Paido. Čáp, J., & Mareš, J. (2001). Psychologie pro učitele. Praha: Portál. Mareš, J. (2013). Pedagogická psychologie. Praha: Portál. Rollnick, S., Kaplan, S. G., Rutschman, R. (2017). Motivační rozhovory ve škole. Praha: Portál. Pavelková, I. (2002). Motivace žáků k učení: perspektivní orientace žáků a časový faktor v žákovské motivaci. Praha: PdF UK. Cangelosi, J. S. (2000). Strategie řízení třídy: jak získat a udržet spolupráci žáků při výuce. Praha: Portál.
---	--	---

			Kasíková, H. (2010). Kooperativní učení, kooperativní škola. Praha: Portál. Petty, G. (2013). Moderní vyučování. Praha: Portál. Hayesová, N. (1998). Základy sociální psychologie. Praha: Portál.
--	--	--	--

5. KURIKULUM	DID Course design and its components (needs analysis, setting aims, syllabus and materials list, evaluation and assessment, course evaluation). Lesson planning (components of a formal lesson plan, informal planning). Literature in ELT. Rationale for using authentic literature, Selecting appropriate tasks. Using different types of texts (eg. short stories, novels, poetry. Planning activities for different stages of reading (eg. pre, while, post). Extensive reading. Language learning and cultural awareness . Big “C” Culture and small “c” culture. Whose culture are we teaching in ELT? Incorporating cultural elements into ELT. PED_PSY Vzdělávací politika ČR a společné vzdělávání Práce se vzdělávacími cíli na podporu úspěšnosti žáků Plánování výuky a učení Rozvoj alternativních vzdělávacích programů a inovací v současnosti a jeho důvody, afektivní potřeby nejen v alternativním vzdělávání • Vzdělávací politika České republiky v kontextu Evropské unie (Lisabonský proces, Boloňská deklarace, Memorandum o celoživotním učení). Principy vzdělávací politiky ČR (Bílá kniha, Strategie vzdělávací politiky ČR do roku 2030). Školská legislativa platná v ČR (školské zákony). • Cíle základního / středního vzdělávání v rámcových vzdělávacích programech a jejich aplikace ve školních vzdělávacích programech. Taxonomie výukových cílů. Využití výukových cílů k řízení výuky. • Plánování výuky (ŠVP jako východisko pro projektování výuky), časový tematický plán a příprava na výukovou jednotku. • Alternativní vzdělávací programy a inovace ve vzdělávání: reformní školy, nové alternativy, inovace v současné škole.	Vysvětlíte, v čem spočívá transformace oborových obsahů do obsahu kurikula a jak se z kurikulárních obsahů stávají obsahy myslí. Na příkladu ze své výuky vysvětlíte psychodidaktickou transformaci obsahu. Na příkladu svého plánu výuky AJ objasněte souvztažnost mezi výukovými obsahy, cíli, činnostmi žáků a jejich možnostmi. Na příkladu projektu roční výuky AJ v konkrétní třídě ilustrujte provázanost cílů, obsahu a hodnocení výuky AJ. Popište obsah školního vzdělávacího programu (ŠVP) a uveďte, jakým způsobem se plánované kurikulum ŠVP odráží v realizovaném kurikulu – ve výukovém procesu. Uveďte příklady z vlastní praxe v navštěvovaných školách nebo škole, kde učíte. Na příkladu vybraného ŠVP poukažte na implementaci principů vzdělávací politiky ČR. Uveďte ze svých příprav ukázky cílů, jejich typologii, způsob práce se stanovenými cíli ve výuce a zpětnou vazbu, zda bylo cíle dosaženo. Na vybraných přípravách na výuku diskutujte o použití prvků vybraných reformních či inovativních směrů. Ve světle vlastní praktické zkušenosti diskutujte o úskalích a přínosech vybraného reformního či inovativního směru.	EURYDICE: https://webgate.ec.europa.eu/fpfis/mwis/eurydice/index.php/Main_Page Kalous, J., & Veselý, A. (2006). (Eds.). Teorie a nástroje vzdělávací politiky. Praha: Karolinum. Školská legislativa: www.msmt.cz Strategie vzdělávací politiky do roku 2030. Dostupné z: http://www.msmt.cz/vzdelavani/skolstvi-vcr/strategie-2030 Muchová, L. (2015). Morální výchova v nemorální společnosti? Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury. Dorotíková, S. (1998). Filosofie hodnot: Problémy lidské existence, poznání a hodnocení. Praha: UK. (s. 28) Kučerová, S. (1996). Člověk, hodnota, výchova. Prešov: Manacom (s. 18). Hewstone, M., & Stroebe, W. (2006). Sociální psychologie. Moderní učebnice sociální psychologie. Praha: Portál. Řezáč, J. (1998). Sociální psychologie. Brno: Paido. Výrost, J., Slaměník, I., & Sollárová, E. (2019). Sociální psychologie: teorie, metody, aplikace. Praha: Grada. Svobodová, J. (2007). <i>Výběr z reformních i současných edukačních koncepcí</i>. Brno: MSD.
6. UČIVO	DID		

Receptive skills in theory and practice (listening and reading as skills, listening and reading texts, effective listening and reading strategies, pre-while-, post- activities, monitoring the progress in listening and reading, testing listening and reading.) Productive skills in theory and practice (speaking and writing as skills, spoken production and spoken interaction, types of activities, pre-communicative and communicative activities, process writing, creative writing, giving feedback on speaking and writing, testing speaking and writing). Teaching and learning vocabulary (lexis, lexical sets, presentation, practice, recycling vocabulary, dictionaries). Testing vocabulary. Teaching and learning pronunciation (pronunciation models, sounds, stress and rhythm, intonation, features of connected speech, giving feedback , correction). Testing pronunciation. Teaching and learning grammar (form and use and how to present them, inductive and deductive grammar teaching, controlled and free practice, noticing, authentic and restricted input/output, context). Testing grammar.	Uved'te příklad přípravy na vyučovací jednotku – stanovení cíle, obsahu, didaktickou analýzu učiva a tvorbu učebních úloh. Na příkladu testu vlastní konstrukce ilustруйте možnosti testování a hodnocení jednotlivých řečových dovedností a jazykových prostředků. Vyberte si jeden z konceptů morální nebo charakterové výchovy a vysvětlete ho (např. Výchova silných stránek charakteru a ctností dle M. Seligmana, Integrativní etická výchova dle D. Narvaez, Hodnotové vzdělávání C. Mooney, Sociální a emoční učení, Mindfulness ve školách.	Janík, T. et al. (2013). <i>Kvalita (ve) vzdělávání: obsahově zaměřený přístup ke zkoumání a zlepšování výuky</i>. Brno: MU. (kapitoly 8, 9) http://didacticaviva.ped.muni.cz Pasch, M. (2005). <i>Od vzdělávacího programu k vyučovací hodině</i>. Praha: Portál. Muchová, L. (2015). <i>Morální výchova v nemorální společnosti?</i> Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury. Dorotíková, S. (1998). <i>Filosofie hodnot: Problémy lidské existence, poznání a hodnocení</i>. Praha: UK. (s. 28) Kučerová, S. (1996). <i>Člověk, hodnota, výchova</i>. Prešov: Manacom (s. 18). Hewstone, M., & Stroebe, W. (2006). <i>Sociální psychologie. Moderní učebnice sociální psychologie</i>. Praha: Portál. Řezáč, J. (1998). <i>Sociální psychologie</i>. Brno: Paido. Výrost, J., Slaměník, I., & Sollárová, E. (2019). <i>Sociální psychologie: teorie, metody, aplikace</i>. Praha: Grada.
PED_PSY Vzdělávací obsah Hodnoty a postoje ve vzdělávání • Vzdělávací obsah, jeho koncipování, didaktická analýza učiva, tvorba učebních úloh • Hodnoty a postoje ve vzdělávání. Axiologické dimenze člověka (co je hodnota, charakter, ctnost, potřeba), charakteristika některých teorií hodnot. Hodnoty ve výchově a hodnotová dimenze v kurikulu ZŠ a SŠ. Morální výchova: její cíle a metody (kognitivní, emocionální, zaměřené na jednání). • Postoje, předsudky, stereotypy ve škole. Vývoj morálního usuzování (Piaget, Kolberg). Složky postoje, utváření a změny postojů ve výukové praxi. Typy předsudků a stereotypů (genderové, etnické atd.),		

	jejich vliv na komunikaci učitele a žáků, rodičů atd. Labeling. Možnosti postojové změny u předsudků a stereotypů u žáků a učitelů. Rozvoj sociálních kompetencí a jejich souvislost s konceptem klíčových kompetencí.		
7. ZPĚTNÁ VAZBA A HOD- NOCENÍ	DID Modern approaches to assessment and evaluation (assessment of learning versus assessment for learning). Norm-referenced assessment, criterion-referenced assessment, individual-referenced assessment. Self-evaluation and the ways to develop it. Error correction in accuracy and fluency activities. Mistakes and errors. Correction in spoken and written production.	Na příkladu Zprávy české školní inspekce a Výroční zprávy o činnosti školy, ve které jste vykonávali učitelskou praxi, popište hodnocené aspekty (externí i interní) a porovnejte je s vlastní zkušeností. Charakterizujte prostředí vybrané školy, na které jste praktikovali. Na základě vámi zkonstruovaného znalostního testu pro žáky v předmětu, na který máte aprobaci, ukažte, jak se test konstruuje, jak se zpracovávají data, jak se interpretují. K vybranému výstupu z výuky (referát, slohová práce, projekt,...) vytvořte kritéria a případně indikatory jeho hodnocení. Doložte diagnostiku vybraného žáka nebo třídy dle stanoveného cíle ve struktuře diagnostického postupu.	Průcha, J. (1996). Pedagogická evaluace: hodnocení vzdělávacích programů, procesů a výsledků. Brno: MU. Vašátková, J. (2010). Autoevaluace a benchmarking ve škole. Olomouc: Hanex. Mareš, J. (2013). Pedagogická psychologie. Praha: Portál. Světлана Hanušová et al. (2017). Chtějí zůstat nebo odejít? Začínající učitelé v českých základních školách. Brno: Muni Press. Kratochvílová, J. (2011). Systém hodnocení a sebehodnocení žáků. Zkušenosti z České republiky i Evropských škol. Brno: MSD. Chvál, M., Procházková, I., & Straková, J. (2015). Hodnocení výsledků vzdělávání didaktickými testy. [online]. Praha: ČŠI. Dostupné z: http://www.csicr.cz/cz/Aktuality/HodnoceniVysledku-vzdelavani-didaktickymi-testy Mareš, J. (2013). Pedagogická psychologie. Praha: Portál. Mertin, V., & Krejčová, L. (2012). Metody a postupy poznávání žáka. Praha: Wolters Kluwer ČR. Zelinková, O. (2007). Pedagogická diagnostika a individuální vzdělávací program. Praha: Portál. Čáp, J., & Mareš, J. (2001). Psychologie pro učitele. Praha: Portál. Bradová, J. (2013): Rodiče vítání: Se Zdeňkem Slejškou o otevírání škol rodičům a rodičům školám. Komenský, 137(3), 5–11. Hofbauer, B. (2004). Děti, mládež a volný čas. Praha: Portál. Kraus, B., & Poláčková, V., et al. (2001). Člověk, prostředí, výchova. Brno: Paido.
	PED-PSY Kvalita školy a vztahy v ní Pedagogické diagnostikování ve škole Komunikace a interakce ve škole. Školní třída jako sociální skupina Školní úspěšnost a neúspěšnost Učení, jeho výsledky a jejich vliv na žáka • Pedagogická evaluace jako proces, přístupy k pedagogické evaluaci, typy pedagogické evaluace, autoevaluace školy. Klima školy, klima učitelského sboru, žákovské hodnocení výuky, práce se začínajícími učiteli jako možné indikátory kvality školy z pohledu učitele. Výchovná prostředí (charakteristika školního, vrstevnického a lokálního prostředí). Komunitní škola, otevřená škola • Komunikace a interakce ve škole. Verbální a neverbální komunikace. Možné problémy v komunikaci mezi učiteli a žáky. Zásady efektivní komunikace učitelů s žáky, s rodiči a s kolegy. Komunikační fauly, komunikační chyby. Sebenaplňující prorocství (Pygmalion efekt a Golem efekt), jejich dynamika a důsledky pro žáka. • Školní třída jako sociální skupina a skupinová dynamika (konflikt a kooperace). Fáze vývoje sociální skupiny (aplikujte na vývoj třídy a skupinovou práci se třídou). Vedení školní třídy (autorita a moc učitele). Sociální klima třídy a možnosti jeho diagnostiky.		

	• Diagnostika ve škole, pedagogická diagnostika žáka a školní třídy (14) (základní pojmy, etapy diagnostického postupu, metody pedagogické diagnostiky). Význam diagnostiky v pedagogické praxi. Spolupráce s rodiči, školským a školním poradenským zařízením. Diagnostika a autodiagnostika učitele – předmět a postupy. Možná úskalí diagnostiky a etický rámec diagnostiky ve škole. GDPR. • Učení, jeho výsledky a jejich vliv na žáka. Ústní a písemná zkouška, didaktické testy. Typy hodnocení (autonomní, heteronomní, sumativní, formativní, komplexní rozvíjející,...). Formy hodnocení (verbální, číselné, grafické, nonverbální). Vliv hodnocení na školní úspěch a neúspěch. • Školní úspěšnost a neúspěšnost. Pojem školní úspěšnost – objektivní a subjektivní vymezení. Faktory ovlivňující školní úspěšnost. Teorie sociokulturního znevýhodnění. Opatření zvyšující školní úspěšnost žáků ve třídě.		Hayesová, N. (1998). Základy sociální psychologie. Praha: Portál. Hewstone, M., & Stroebe, W. (2006). Sociální psychologie. Moderní učebnice sociální psychologie. Praha: Portál. Krejčová, L., & Mertin, V. (Eds.) (2010). Pedagogická intervence u žáků ZŠ. Praha: Wolters Kluwer ČR. Vágnerová, M. (2005). Školní poradenská psychologie pro pedagogy. Praha: Karolinum. Kolář, M. (2011). Nová cesta k léčbě šikany. Praha: Portál.
ŠKOLA JAKO INSTITUCE A SPOLEČNÉ VZDĚLÁVÁNÍ	DID Teaching English to heterogeneous classes (needs analysis, suitable accommodation techniques, differentiation.) Teaching learners with specific learning differences. PED-PSY Škola v současnosti a její vliv na žáka Řízení školy a možnosti podpory profesního vývoje učitele Inkluzivní výuková praxe a poradenství ve škole. Výchovná prostředí a vlivy sociálního vnímání aktérů Žák nadaný a mimořádně nadaný ve škole • Základní škola/střední škola ve vzdělávacím systému (dle klasifikace ISCED). Funkce školy v současné společnosti. Proměna školy v souvislosti s proměnou kurikula a společnosti. • Procesy řízení, vedení a správy škol. Decentralizace, autonomizace školského systému, „skládání účtů“ školy, vnitřní rozvoj škol, koncepce řízení kvality ve vzdělávání, škola jako učící se organizace. Rady škol jako ústřední prvek systému správy škol. • Školní poradenské pracoviště a jeho praxe: výchovný poradce, školní metodik prevence, speciální pedagog, školní psycholog, třídní učitel (náplň práce, rozdělení rolí, rizika práce). Spolupráce s dalšími	Na příkladu českých (event. zahraničních) kurikulárních dokumentů objasněte princip jejich fungování a úlohu, kterou sehrávají ve vztahu ke škole a její proměně. Kriticky posuďte přínosy a problémy dvoustupňového kurikula. Diskutujte o vybrané metafoře školy (např. škola jako povznesení, základ života, dílna lidskosti, chrám, výtah, pojišťovna) a uvažujte o tom, jaké pojetí a funkce školy stojí v pozadí této metafory. Uveďte vaši osobní metaforu. Na příkladu školské rady vybrané instituce popište její složení, hlavní kompetence a zkušenosti s jejím fungováním na dané škole. Na příkladu přípravy na výuku a její reflexe uveďte, jakým způsobem jste ve výuce uplatnili princip individualizace a diferenciací. Princip diferencované výuky ukažte na pomůckách do výuky a výukových materiálech. Na konkrétním učivu vysvětlíte, jak byste realizoval/a obohacení učiva u nadaného žáka.	Rámcový vzdělávací program (odpovídající studijnímu oboru – tedy AJ). Janíková, M., Janík, T., Jůva, V., Vašátková, J., Hloušková, L., Maňák, J., et al. (2009). Základy školní pedagogiky. Brno: Paido. (kapitola 1). Keller, J., & Tvrdý, L. (2008). Vzdělanostní společnost? Chrám, výtah a pojišťovna. Praha: Slon. Tupý, J. (2014). Tvorba kurikulárních dokumentů v České republice. Brno: Masarykova univerzita. URL: http://www.ped.muni.cz/weduresearch/publikace/pvtp35.pdf Bertrand, Y. (1998). Soudobé teorie vzdělávání. Praha: Portál (kap. 2). Kratochvílová, J., Horká, H., & Škarková, L. (2015). Rozvoj osobnostních a profesních kompetencí učitele 1. stupně základní školy. Brno: MU. Pol, M. (2007). Škola v proměnách. Brno: MU. Trunda, J., Bříza, K., & Trojan, V. (2012). Řízení školy ve znalostní společnosti. Praha: UK. Obst, O. (2006). Manažerské minimum pro učitele. Olomouc: UP. Podpůrná opatření: http://inkluze.upol.cz/ebooks/katalogvseobecny/katalog-vseobecny.pdf Knotová, D. & kol. (2014). Školní poradenství. Praha: Grada.

	institucemi v psychologické perspektivě. Zásady práce s dětmi s těmito (v předchozím textu nejsou zmíněny potíže dětí) potížemi ve škole (role třídního učitele, a především školního poradenského pracoviště). • Na člověka zaměřený přístup ke vzdělávání (person-centred approach), tři postoje facilitující učení (C. R. Rogers). Individualizovaná a diferencovaná výuka v současné škole a práce s rozmanitou žákovskou populací. Inkluzivní vzdělávání a jeho principy, podpůrná opatření. • Narušené vztahy ve školní třídě a ve škole. Podoba a význam dobře fungujících vztahů ve školní třídě. Projevy narušených vztahů. Agresivita. Šikana (teorie – Olweus, Kolář; vymezení, fáze; její rozpoznávání a možní aktéři ve školním prostředí). Kyberšikana. Prevence narušených vztahů ve třídě. Intervence ve třídě s narušenými vztahy (úloha učitele, školního poradenského pracoviště a dalších institucí, vyhláška). • Žák se speciálními vzdělávacími potřebami ve škole – specifické poruchy učení (SPU). Klasifikace a projevy SPU. Charakteristiky dyslexie, dysgrafie, dysortografie, dyskalkulie a dyspraxie. Možnosti kompenzace a nápravy. Zásady práce s těmito dětmi ve škole (včetně role třídního učitele a školního poradenského pracoviště). • Vzdělávání nadaných žáků podle současné legislativy a kurikula (RVP). Možnosti práce s nadanými žáky, akcelerace a obohacení. Individuální vzdělávací plán. Nadání, talent, vlohy. Teorie inteligence a způsoby měření. Typy nadání a nadaných. Možnosti diagnostiky nadání (orientační, psychologická). Možnosti práce učitele, školy a školního poradenského pracoviště s nadaným žákem.		Krejčová, L., & Mertin, V., eds. (2010). Pedagogická intervence u žáků ZŠ. Praha: Wolters Kluwer ČR. Matějček, Z. (2011). Praxe dětského psychologického poradenství. Praha: Portál. Vágnerová, M. (1999). Psychopatologie pro pomáhající profese. Variabilita a patologie lidské psychiky. Praha: Portál. Vágnerová, M. (2005). Školní poradenská psychologie pro pedagogy. Karolinum. Hříbková, L. (2009). Nadání a nadaní. Pedagogickopsychologické přístupy, modely, výzkumy a jejich vztah ke školské praxi. Grada. Mareš, J. (2013). Pedagogická psychologie. Portál. Mudrák, J. (2015). Nadané děti a jejich rozvoj. Grada. Portešová, Š. (2014). Rozumově nadaní studenti s poruchou učení: cesty od školních výkonových paradoxů k úspěchu. Masarykova univerzita. Svobodová, J. (2007). Výběr z reformních i současných edukačních koncepcí. Brno: MSD. Hoeksema – S. Nole; Fredrickson, B. L., Loftus, G. R., & Wagenaar, W. A. (2012). Psychologie Atkinsonové a Hilgarda. Praha: Portál. Čáp, J., & Mareš, J. (2001). Psychologie pro učitele. Praha: Portál. Matějček, Z. (2007). Co děti nejvíc potřebují. Praha: Portál. Mezinárodní klasifikace nemocí DSM-V
--	--	--	--

2. Kritéria hodnocení SZS z pedagogiky a psychologie

		A Student:	B Student:	C Student:	D Student:	E Student:	F Student:
V y b r a n é t é m a	Obsah a strukturo- vání tématu	Prezentuje téma lo- gicky s hloubkovým porozuměním. Vhodně argumentuje. Pohotově reaguje na doplňující otázky.	Naplnuje ně- které znaky A a některé znaky C.	Prezentuje téma s částeč- ným porozuměním. Váhavě argumentuje k podpoře či vyvrácení určité perspektivy. K celistvému uchopení tématu potřebuje dopl- ňující otázky.	Naplnuje některé znaky C. a některé znaky E.	Prezentuje téma neúplně a s malým porozuměním. Velmi málo argumentuje. K uchopení tématu potře- bují často doplňující otázky.	Prezentuje bez porozumění a vy- nechává podstatné části tématu. Nedokáže argumentovat. Nedokáže zodpovědět doplňující otázky.
	Odborná terminolo- gie a práce s odbornou literaturou k tématu	Využívá odbornou ter- minologii. Využívá odbornou lite- raturu. Prezentuje uceleně různá pojetí problema- tiky a porovnává po- hledy různých autorů.		Využívá odbornou ter- minologii částečně. Využívá odbornou lite- raturu částečně. Jedno pojetí problema- tiky prezentuje uceleně, ale nevyužívá pohledy různých autorů.		Využívá odbornou termi- nologii omezeně. Využívá velmi málo odbor- nou literaturu nebo si nevy- bavuje přesný odkaz na od- borný zdroj. Prezentuje fragmentovaně jedno nebo různá pojetí problematiky.	Téměř nevyužívá odbornou ter- minologii, vyjadřuje se neod- borně a laicky. Nevyužívá odbornou literaturu. Vychází převážně z neodborných zdrojů (wikipedia, “univerzální výpisky”).

	Aplikace tématu	Propojuje teorii s praxí (například vhodně ilustruje teorii na materiálech z portfolio). Je schopen do hloubky reflektovat vlastní praxi.		Propojuje teorii s praxí omezeně. V práci s portfolioem neproказuje plné porozumění teorii. Reflektuje praxi povrchně. Postupuje spíše deskriptivně.		S pomocí zkoušejícího uvádí omezené množství praktických příkladů, které ne vždy vhodně ilustrují teorii. Praxi nereflextuje, pouze popisuje.	Neproказuje porozumění základní teorii na základě uváděných příkladů. Chybně volí praktické příklady. Nedokáže reflektovat ani smysluplně popsat vlastní praxi.
--	----------------------------	---	--	---	--	--	--

1. Kritéria hodnocení SZZ z Didaktiky AJ

	A	B	C	D	E	F
Content	Clear, detailed presentation of the topic with full understanding; good arguments; good effective logical structure. Refers to appropriate literature. Evidence of critical evaluation of reading. Gives own informed views on variety of issues.	Some features of A and some features of C.	Clear, simplified presentation; partial understanding of the topic; reasons in support of or against a particular viewpoint given with hesitation. Occasionally guiding questions are needed. Refers to a limited number of resources. Sometimes reluctant to express informed views or give opinions.	Some features of C and some features of E	Little understanding of the topic; few arguments; often not completely correct; parts missing. Limited evaluation of few resources and teaching experience. Can't think of constructive solutions.	Very little understanding of the topic; arguments sometimes incorrect; parts missing. There is very little or no evidence of reading.
Style and Language	Appropriate to the content; methodology terms used where necessary. Language quality is high (both range and accuracy), fluent, and natural.		Terminology sometimes substituted by general expressions. Searching for words; prompts necessary. Language either limited in range or accuracy; frequent hesitations.		Simple way of explanation with frequent pauses and hesitations; terminology not often used; much prompting necessary; problems with accuracy and fluency.	Lack of terminology; mistakes in grammar or pronunciation.
Applications	Linking theory to practice giving good examples from portfolio. Flexible and creative in profes-		Efforts to link theory to practice; at times examples from portfolio don't show full		Can give a limited number of practical examples which don't demonstrate the princi-	No or wrong arguments; no justification. No evidence of underpinning the-

A	B	C	D	E	F
sional attitudes. Evidence of reflection and critical evaluation of teaching experience.		understanding of the theory - either limited in quality or creativity. Limited evidence of reflection.		ples, or good examples without any rationale. Very limited evidence of reflection. Gives hardly any views.	ory. Wrong choice of practical activities and examples. Inflexible attitude to facts. Gives no views.